

“Наше обурення прокремлівськими тенденціями керівництва було проігноровано”: українські вчені про закриття Київського офісу Інститут Кенана

Катерина Смаглій, колишня директорка Київського офісу Інститут Кенана, говорить під час події інституту, 26 лютого 2018. Фото: fb.com/Kennan.Kyiv

2018/04/15 - 21:48 • [ARCHIVE](#)

Article by: Відкритий лист українських вчених

Euromaidan Press публікує відкритий лист українських вчених з приводу рішення центру Центру Вудро Вілсона закрити Київський офіс Інституту Кенана. Рішення було прийняте після того, як в Україні розгорівся скандал після того, як Центр звільнив директорку Київського офісу та назначив Михайла Мінакова на посаду головного дослідника з питань України в Інституті Кенана. Цей лист також доступний [англійською](#).

1 березня 2018 року президентка Центру Вудро Вілсона Джейн Гарман оголосила про закриття Київського офісу Інституту Кенана, який упродовж двадцяти років сприяв поглибленню академічної співпраці між Україною та США. Це [рішення](#) було ухвалено одразу після того, як абсолютна більшість членів української асоціації випускників дослідницьких програм Інституту Кенана направила членам його Наглядової ради [відкритого листа](#), висловивши незгоду з прокремлівським ухилом інституту та необґрунтованим звільненням директорки його Київського офісу, доктора Катерини Смаглій.

Поспіх, із яким керівництво чільного американського аналітичного центру вирішили закрити активну і успішну інституцію в Україні, став для нас іще одним неприємним свідченням відсутності відкритого, професійного та незаангажованого діалогу

щодо зазначених у нашому листі тривожних тенденцій у роботі Інституту Кенана. Ми не одержали жодної реакції на своє обурення тим, що керівництво Інституту не гребує відверто загравати з прокремлівськими колами, підважуючи репутацію своєї установи та відштовхуючи від неї колишніх колег і партнерів.

Не давши предметної відповіді на головні зауваги нашого листа, Центр Вудро Вілсона перевів розмову на гадані “погрози своїм працівникам та афілійованим особам”, не надавши при цьому жодних підтверджень реальності таких погроз. Припустившись безпідставних закидів, представники американського think tank’а зробили виразно недружній щодо України крок і завдали їй репутаційної шкоди, зобразивши країною, де інтелектуалам загрожує небезпека.

Вітаємо рішення комітету Верховної Ради України у закордонних справах від 20 березня 2018 року направити листа до Конгресу США задля привернення уваги американських законодавців до незбалансованої політики Інституту Кеннана та його зв’язків із російськими фігурантами санкційних списків США. Шкода, що деякі західні вчені, які мали б першими застерегти від перетворення Інституту Кеннана на інструмент російського впливу просто посеред Вашингтона, знехтували нашими аргументами й натомість зосередили свої інвективи на наших заstorогах щодо професійної сумлінності Михайла Мінакова – новоспеченого “головного дослідника з питань України в Інституті Кенана”.

У зв’язку з цим вважаємо за потрібне ще раз наголосити, що наш лист стосувався незгоди з політикою Інституту Кенана й вимог до його адміністрації дотримуватися демократичних процедур, поважати думку випускників його дослідницьких програм та триматися стандартів якісних академічних досліджень. Про якусь заборону його науковцям і експертам висловлювати ті чи інші погляди взагалі не йшлося – та й не могло йтися. Згадка про Мінакова містилася в контексті аналізу проросійського крену Інституту Кенана і пропозиції підпорядкувати українські дослідження Європейській глобальній програмі Центру Вудро Вілсона.

Прикро, що деякі західні колеги не схотіли взяти це під увагу і, зосередившись на захисті інтелектуальної свободи однієї особи від гаданих загроз, відмовилися бодай трохи заглибитись у зміст нашої критики. Жодні погляди – ліберальні чи консервативні, ліві чи праві – не дають інтелектуалам індульгенції на пересмикування й маніпулювання. Нехтування чи перекручування фактів задля обстоювання власних упереджень не має нічого спільного з лібералізмом, так само як і намагання виносити об’єктивні та зважені судження про ситуацію в країні, яка зазнає зовнішньої агресії й виборює своє демократичне майбутнє, не має нічого спільного з націоналізмом.

Маємо констатувати той прикрий факт, що західні науковці подеколи досі схильні хибувати на орієнталізм у своєму сприйнятті української дійсності та виявляти власну неготовність відрізняти науку від пропаганди, а удавано ліберальні упередження та опортунізм – від справжнього інтелектуального дискурсу.

Підписано членами Асоціації випускників Інституту Кенана та представниками інтелектуальної спільноти України:

- 1 Антоніна Колодій
- 2 Володимир Кулик
- 3 Микола Рябчук
- 4 Сергій Квіт
- 5 Павло Кірпенко
- 6 Олександр Потехін
- 7 Михайло Кірсенко
- 8 Ірина Бекешкіна

- 9 Елла Ламах
- 10 Олексій Гарань
- 11 Сергій Федуняк
- 12 Юрій Мацієвський
- 13 Олексій Позняк
- 14 Назар Холод
- 15 Роман Калитчак
- 16 Валентина Хархун
- 17 Олег Листопад
- 18 Віктор Заблоцький
- 19 Віктор Сусак
- 20 Григорій Шамборовський
- 21 Юрій Калюх
- 22 Віталій Жугай
- 23 Людмила Павлюк
- 24 Андрій Мокроусов
- 25 Віра Валле
- 26 Галина Зеленько
- 27 Олег Хома
- 28 Мирослава Лендєл
- 29 Галина Яворська
- 30 Юрій Теміров
- 31 Олексій Панич
- 32 Леонід Поляков
- 33 Ігор Семиволос